

нахъ единъ разбойникъ. — Доведи го при мене. — Не мога. — Защо? — Защото не ме пуща. Както виждамъ, положението на съвременнитъ хора по отношение на земята е сжщото, каквото е положението на младия турчинъ къмъ разбойника. Всички мислятъ, че сж хванали земята, но когато пожелаятъ да се мръднатъ малко, виждатъ, че тя не ги пуща.

Сега, предъ всички хора седи една велика задача за разрешаване. Човѣкъ може да живѣе, както разбира, но той трѣбва да реши задачата си, и то разумно. Ако решите задачата си, както обикновенитъ хора я решаватъ, ще се намѣрите въ положението на човѣкъ, който постоянно влиза и излиза, безъ да придобива нѣщо. Запримѣръ, нѣкой взима билетъ за концертъ. Отива на концерта, но се връща — отложилъ се. Втори пътъ пакъ отива — отложилъ се. Така се отлага концертътъ день за день, докато най-после му върнатъ паритъ. — Защо? — Пѣвецътъ се разболѣлъ. Представете си, че на единъ богатъ американецъ дойде идеята да завещае петъ милиона долари на нѣкой беденъ студентъ. Ако се укаже, че този беденъ студентъ е нѣкой отъ васъ, за какво ще употребите тѣзи пари? Сега всички се радвате, като че действително сте станали наследници на тази голѣма сума. Всѣки отъ васъ си мисли, че може да е той. Въ сжщностъ, никой не е наследникъ. И да не станете наследникъ на този голѣмъ богаташъ, все ще ви бжде приятно да се говори по този въпросъ.